

тивъ: трѣбва да му подадемъ братска ржка и да му докажемъ, че не идемъ противъ него, а противъ проклетото тиранско правителство съ оржжие въ ржка, да го накараме да даде исканитѣ толкова пжти правдини, както намъ, тъй на турския народъ — да го присилимъ да признае това, що искаме въ прокламациитѣ, съ които идемъ днесъ да вдигнемъ измжчения народъ. Но ако за зла честь турския народъ не послуша и не повѣрва думитѣ ни и скочи противъ насъ съ сганъ черкези и татари, които като наводнение сж попълнили нашитѣ най-хубави мѣста, то тогава — ние омиваме ржцетѣ си — ще ги считаме всички за общи неприатели и ще си изпълнимъ длъжността къмъ отечеството; но до тогава трѣбва да употребимъ всички срѣдства да ги убедимъ, че не идемъ като тѣхни неприатели, съ тѣхъ да махнемъ тиранството отъ тази прекрасна страна.

Тази е братя светата цель на нашето послание! За да го достигнемъ ний трѣбва да пазимъ да не зачернимъ името си предъ нашитѣ добри съотечественици и да не дадемъ причина на чужденцитѣ да мислятъ зле за насъ. Тѣ и тъй сж зле разположени къмъ насъ, а при най-малкия недостатъкъ, при най-малката грѣшка, ще гръмнатъ съ турскофилската си преса за българскитѣ инсургенти, че наистина не сж друго, освенъ разбойници и